

อินโดนีเซียกล่าว: ไม่ใช่ทุกตลาดที่ต้องการไม้รับรองจาก SVLK

ค่าภาคหลวงนั้นสามารถผันแปรได้ตั้งแต่ ศูนย์ ถึง 122,000 กานาเดซีระหว่างเขตในระยะเวลาหกเดือน และในหนึ่งเขตจากการศึกษากล่าวว่ นี่คืผลของตำแหน่งที่ตั้งของทรัพยากรป่าไม้ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางเลือก เทศบาลออกมาตอบสนองว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิของคนในองค์กรเอกชนต้องดำเนินการวิจัยร่วมเพื่อปรับปรุงการใช้ป่าค่าภาคหลวงสำหรับการพัฒนาของกานานอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของระบบการตรวจสอบการกำกับดูแลป่าที่พัฒนาโดย Civic Response ซึ่งอยู่ภายใต้สหภาพยุโรป (EU) และกรมพัฒนาระหว่างประเทศ (DFID) โครงการแก้ไขปัญหาคัดไม้ทำลายป่าผ่านการเชื่อมโยงการปล่อยมลพิษลดจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า(REDD+) และการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ธรรมชาติและการค้า (FLEGT).

คุณ Samuel Mawutor เจ้าหน้าที่โรงการ Civic Response กล่าวในการให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2017 ว่าการศึกษาการประเมินสถานการณ์ในปัจจุบันในขอบที่เลือก ทำให้ได้ข้อเสนอแนะจากหลักฐานนี้ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดจำหน่ายและการจัดการของค่าภาคหลวงของสมาชิก DAs เขาระบุถึงความล้มเหลวในการกำกับดูแลและกล่าวถึงที่เพิ่มความเข้มแข็งให้กับวิธีการที่โปร่งใสและความรับผิดชอบ

ผลจากการศึกษา

ภูมิศาสตร์ที่ทับซ้อนกันของพื้นที่ที่จะทำให้มันยากที่จะเห็นจากรายงานการเบิกจ่ายผู้รับควรจะได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใดกันแน่ จาก DAs ข้อมูลสำคัญในแต่ละรายงานจำเป็นที่จะต้องระบุและบันทึกเพื่อให้ได้ทราบรายได้รวมที่พวกเขาสามารถรับได้ ถ้าขอบเขตเขตการปกครองเปลี่ยนแปลงปัญหานี้จะเลวร้ายยิ่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกันปีต่อปี

อินโดนีเซียกล่าว: ไม่ใช่ทุกตลาดที่ต้องการใบรับรองจาก SVLK

นอกจากนี้ในขณะที่มีการทำข้อตกลงทั่วไปในเรื่องระบบในการจัดเก็บและการรวมศูนย์การดำเนินงาน อย่างราบรื่น ก็ไม่ได้เป็นกรณีที่สามารถใช้ค่าภาคหลวงนี้ได้ บัญชีรายการการเบิกจ่าย FC / OASL เผยถึงจำนวนบริษัทตัดไม้ที่เป็นหนี้ และจะมีหนี้เป็นจำนวนเงิน 3.25 ล้านกานาเดซี แม้ว่าจะมีกฎหมายการชำระหนี้ตั้งอยู่ในระยะเวลาภายใน 30 วันและอาจมีการคิดอัตราดอกเบี้ย ในขณะที่ภาระหนี้ของบริษัทตามที่รายงานในรายงานการเบิกจ่าย อาจจะไม่อธิบายในส่วนวงจรรของการออกใบแจ้งหนี้และรับชำระหนี้ นักตรวจตรวจเงินแผ่นดินได้รายงานว่าในปี 2013 หนี้รวมจากการสัมปทานป่าไม้ใน 2010-2011 อยู่ที่ 1,96 ล้าน กาดาซี

ความขัดแย้งในการใช้ค่าภาคหลวง

ยังไม่ค่อยมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ค่าภาคหลวง ซึ่งยากสำหรับชุมชนที่จะรับรู้ว่ามีการใช้ค่าภาคหลวงไปอย่างไรบ้าง นี่แสดงถึงการพลาดโอกาสในการส่งเสริมให้ประชาชนคิดว่าโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมเป็นประโยชน์ที่ชัดเจนจากการตัดไม้ แม้จะมีภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ประเทศสูญเสียไป หรือทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนเป็นราคาที่สมควรที่จะจ่ายสำหรับการพัฒนา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในขณะที่ได้มีการปรับปรุง พวกเขาจะยังคงหาทางแก้ปัญหาหลักอย่างไม่เพียงพอ ดังเช่นที่พวกเขาดูเหมือนจะมุ่งเป้าไปที่การตรวจสอบระหว่างสถาบันที่แตกต่างกันเช่น DAs OASL และ FC แต่พวกเขาเองไม่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบความโปร่งใสและการตรวจสอบของกรณีของพวกเขาเอง ค่าภาคหลวงที่โอนไปยัง DAs และองค์กรอื่น ๆ ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับค่าลิขสิทธิ์นั้นโดยอัตโนมัติ ร่วมกับระบบที่แข็งแกร่งของการบัญชี เกี่ยวกับการใช้เงินของ DA อาจจะเป็นวิธีการที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นในการอธิบายให้ประชาชนเข้าใจว่าเงินค่าลิขสิทธิ์นี้ใช้ไปเพื่ออะไร

อินโดนีเซียกล่าว: ไม่ใช่ทุกตลาดที่ต้องการไม้รับรองจาก SVLK

เขาเสริมว่า จะต้องมึหน้าทีในการเผยแพร่ DAs ในการนำเสนอที่เรียบง่ายและสามารถเข้าใจได้ ของ รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดของพวกเขา และจะตัดป้ายโครงการจากค่าภาคหลวงนั้นๆ

นโยบายป่าและนโยบายรักษาพันธุ์สัตว์ป่าใหม่ ถูกตระหนักดีว่าการจัดการป่าไม้ไม่ได้ส่งผลถึงการ พัฒนาและปรับปรุงชีวิตของผู้คน ดังนั้นจึงมีการแนะนำการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการบริหารจัดการพื้นที่ปิด ดังกล่าว กลยุทธ์แรกคือการพัฒนาขีดความสามารถกระจายอำนาจของสถาบันท้องถิ่น รวมทั้งอำเภอ เทศบาล และนครแอสเซมบลี หน่วยงานดั้งเดิม และองค์กรภาคประชาสังคมในทรัพยากรอย่างยั่งยืน ยางพาราและการ จัดการผลิตภัณฑ์จากป่า

กลยุทธ์ที่สอง รัฐบาลจะตรากฎหมายที่จะช่วยให้ชุมชนและบุคคลที่จะได้รับประโยชน์จากต้นไม้ในสวน และที่ดินรกร้างของพวกเขา การจัดการทรัพยากร และจัดสรรสัดส่วนที่มากขึ้นของผลประโยชน์ที่เกิดจากการ จัดการทรัพยากรชุมชนสมาชิกแต่ละรายการ หรือโดยรวมตามกฎหมาย

กลยุทธ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการชุมชนของป่าไม้และเงินที่ได้จากการเข้าสู่ระบบปิด สำรองมีแนวโน้มที่จะเป็นตัวเลือกที่ดีมากขึ้นสำหรับการส่งมอบผลประโยชน์

ค่าภาคหลวงและการกระจายของเงิน

คำแถลงนโยบายป่าไม้กานา 2011มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืนของทรัพยากร ป่าไม้และสัตว์ป่า เพื่อรักษาความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม และประโยชน์สูงสุดจากสังคมวัฒนธรรม สินค้าและ บริการทางเศรษฐกิจที่ป่ามอบให้คนในรุ่นปัจจุบันรวมถึงในอนาคต ในขณะเดียวกัน มันก็ได้เติมเต็มถึงความ ต้องการภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศและการประชุม

อินโดนีเซียกล่าว: ไม่ใช่ทุกตลาดที่ต้องการไม้รับรองจาก SVLK

ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า สัมปทานป่าไม้ที่ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งที่ประเทศนั้นสามารถจะสูญเสียไปบางพื้นที่ อาจหรือไม่อาจสามารถถูกแทนที่ผ่านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง การสนับสนุนทางการเงินจะถูกใช้สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และยัง ให้ประโยชน์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอีกด้วย กาน่าได้นำค่าภาคหลวงของไม้มาเป็นกลไกในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการนำพื้นที่สัมปทานป่าไม้คืนจากประชาชนและทำสัญญาเช่าแทน ความมั่งคั่งที่สร้างขึ้นจากไม้จะมาจากสิทธิและความชอบ ในกาน่า มีความแข็งแกร่งเรื่องกฎหมายและจารีตประเพณี โดยผู้ที่ครอบครองพื้นที่ป่าเป็นชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมักจะเป็นผู้นำของชุมชนนั้นๆโดยธรรมเนียม

รัฐธรรมนูญอธิบายอย่างชัดเจนว่าสิทธิโดยรายละเอียดแจกจ่ายค่าภาคหลวงของสมาชิก ไปยังสำนักงานสำหรับการบริหารงานของ Stool land ผู้มีอำนาจดั้งเดิม และ DA

ที่มา : http://www.ihb.de/wood/news/Indonesia_SVLK_forestry_51829.html